

פרוטוקול מס' 15.

מישיבת הוועדה לחינוך ותרבות שהתקיימה
ביום ג', ט"ז בטבת תשי"ב (12.2.1952)
בסעה 11.10.

משתתפים:

- ס. פרטיץ - היו"ר
- ח. בוגר
- א. זרסן
- א. דויטס
- א. הכרמלי
- י. הן
- ס. כפרי
- י. סמילנסקי
- א. רוזאל-נאור
- א. דיפלס

חסריים:

- א. ס. גניחובסקי
- ב. סליץ
- ד. נצר
- ס. נודוק
- ס. אלם

מרוזמנים:

- ד. זיו - סנהל אגף התרבות בסדרד החינוך והתרבות.
- סר ארנון - סטעס סדרד החינוך והתרבות.
- גב' סטנר - היועצת הספטיית של סדרד החינוך והתרבות.
- ס. פרלטן - ראס סירותי הסודיעין.
- א. אבריאל - סנהל סדרד ראס הסססלה.

סדר-היום:

- א. דיון בבעיות "קול יכראל".
- ב. סונות.

=====

היו"ר ש. פרטיץ:

פנתחת את הישיבה.

סדר-היום לישיבה זו נקבע כבר בישיבה שהתקיימה בשבוע שעבר. אולם הייתי מוכרחה לסנותו בהתאם לבקשת סר החינוך והתרבות. על-כן העליתי את הסעיף "קול ישראל" בסדר-יומם של ישיבה זו, כדי לאפשר לסר החינוך להסתתף בדיונים חשובים האחרים. לאחר שנסמך את נציגי "קול ישראל" יוכלו חברי הוועדה לאוול את סאלותיהם.

האם נציגי "קול ישראל" קיבלו את הסטנוגרמה

מהדיון בכנסת בטאלה זו?

לא!

א. אבריאלי:

היו"ר ש. פרטיץ:

בהתאם להוראתי היה צריך לשלוח לכם סטנוגרמה זו. לאחר עיון בסטנוגרמה המדוברת בהצעה לסדר-היום שהועלתה בכנסת, אני מניחה, כי האדונים: אבריאלי ופרלמן יוכלו להסיב על סאלות חברי הוועדה.

עלי לצייין, כי הצעה זו לסדר-היום אינה עולה זו הפעם הראשונה. היא הועמדה כבר לדיון בכנסת הראשונה בחלחבה יתרה וכן נסמע דעות שונות בישיבות הוועדה בחודש נובמבר 1951. מאחר שהצעה זו הועלתה בהצעה לסדר-היום בכנסת, וראש המסאלה אמר, כי לא רק שאינו מתנגד, אלא אף יעריך את הדיון בוועדה. אנו הודענו, כי כבר עמדנו על סאלה זו, אם כי מנקודת ראות אחרת, נהיה מוכנים לספל בטאלה זו גם להבא, ובעיקר מאחר שחלו חילופי גברא בסרות זה, נהיה מוכנים לטמוע מה דעתכם בענין זה, וסה הם הדרכים כדי להבטיח את אשר הבטיח ראש המסאלה לכנסת, כלומר אנבייקטיביות לגבי דעת הציבור ופיתוח המגמות החינוכיות ב"קול ישראל". כן היינו רוצים לדעת, מה הם האמצעים, הדרכים והכלים בהם אתם חותרים לסטרה זו?

א. אבריאלי:

המסגרת שהוטלה עלינו בדיון זה לא לגמרי ברורה, אולי אניד חלל לגמרי נוחה בבילנו. וזאת משום שמר פרלמן ואנוכי מטלאים בירות השידור, הוא אולי בסידה יותר רבה ממני! פונקציה מטויימת ומוגדרת והיא - אנו מבצעים את סדיניות המסאלה בענין זה. אין ברשותנו לקבוע את ירות השידור צריך להיות סולחת על אותם המקרונות שעליהם הוא סולחת, אין זה בידינו. אנו יכולים רק להביע את דעתנו הפרטית, אך אין בידינו לקבוע במסטרות את ירות השידור חייב להיות יירות מסלתי, או פפי שהתבטא אחד מחברי הכנסת, הוא צריך להיות יירות ציבורי. אינני חפסי להביע את דעותי בענין זה, כל דעה להביע, תהיה דעה פרטית. קסה לי קצת להטריח את חברי הוועדה במסיעת דעות הפרטיות שאינן חייבות כלל וכלל לעניין את חברי הוועדה.

ברצוני לציין דק מספר נקודות. הבעיה

העיקרית, כאשר אנו דנים על סירות השידור, היא הפיכת המכסיר הזה למכסיר שיתקבל על דעתם וייספע על-אדי סרבית האוכלוסיה בסדינת ישראל ועל-ידי סרבית אותם המסגיבים הנמצאים בכוח סחוץ לתחומי הסדינה ועסויים לקלוט את שידורנו. בנבר, זו היא הבעיה העיקרית בטבילגו. אנו סואלים את עצמנו, למעסה, גלי הרף, באיזה אופן אפשר להפוך את סירות השידור של מדינת ישראל לסירות המקובל ואהוד העונה לצרכים התרבותיים והרוחניים של סרבית האנשים הבאים בחסבון כקהל.

יש לציין, כי הסירות הזה ככל שאר הסירותים,

הוא סירות חדש במדינת ישראל, ואין לנו אותו הניסיון סביצבר בסירות שידור של סדינות אחרות. אין ספק שסירות השידור לוקה בכמה וכמה סטחים. אני מניח, כי מר פרלמן יסביר את הדברים באופן מדוייק יותר. סירות השידור לוקה בראש ובראשונה מבחינה טכנית, אין לנו כוח חסמלי וכוח רדיו במידה מספיקה, כדי סנובל להסמיע את "קול ישראל" בכל אתר ואתר ולכל מקום סאליו היינו רוצים להגיע. אין לנו כוח מספיק, כדי

א. אנריאל:

להסתייע בתוך מדינת ישראל עצמה תכניות מגוונות, כי לרשותנו עומדים מסדרים חלשים, ויש לנו מספר מצומצם של מסדרים. לכן אין לנו אפשרות לגוון את התכניות ולהבטיח סאנטיים טובים יוכלו בעת ובעונה אחת ליטוע סידורים טובים - דבר הנהוג בעולם כולו. אם סוויים את הבי. בי. טי. אחת התחנות העצומות בעולם היכולה להגיע לכל פינה בעולם ואין כל אפשרות להתגבר עליה באמצעי הפרעה שבהם מסתמסים כדי להפריע לסידורים, וזאת לא מתוך איבה, אלא מתוך כך שזמן הסידורים הוא סוגבל והזמן הנוח לסידורים הוא אותו הזמן הנוח לסידורים בכל הארצות פחות או יותר ובטידה אחת. זה הוא אולי לקוינו העיקרי והראשי. לקוי זה יש להביא בחשבון, כאשר מדברים על "קול ישראל" ועל כל לקויי "קול ישראל". אנו חייבים לסדר תכניות בלשונות טובות מחוץ ללשון העברית, דבר שאיננו מעניין אנשים רבים הסוטעים רק עברית, ורוב האנשים סופעים בעיקר בלשון העברית, ולא מעניין אותם להקטיב לעברית החינוכית, ולא לסידורים בשפה הרוסנית או הצרפתית ובכל הלשונות האחרות שאנו חייבים לסדר בהן. תוצאות הדבר, כאשר איש אינו רוצה להאזין לסידור בלשון שאיננה מתקבלת על דעתו, הוא סוגר את הסקלט ואיננו פותח אותו טוב. מכסיר זה מוציא מקרבו רק קולות הנעימים לאותו אדם וסענינים אותו, ורק להם הוא מקטיב. על-ידי כך אנו מקטינים את התענינותו של הקהל במכסיר זה שבאפשרותו לגוון את התכניות. באופן כזה איננו יכולים לסדר תכניות שהיינו רוצים לסדר אותן שתתקבלנה על דעת כולם. דבר זה בודאי שאי אפשר להשיג. ההבדלים שצינתי הם אינם הבדלים פוליטיים-ספוגתיים אלא הבדלים תרבותיים ולשוניים. בעיקר כאשר אנו נתקלים בענינים בלתי ספוגתיים, כמו מוסיקה, חלק גדול מן הציבור איננו מוכן להאזין למוסיקה קלאסית אירופית, כשם שחלק גדול מן הקהל איננו מוכן להקטיב למוסיקה הפזרחית. אין לנו אפשרות כמו בי. בי. סי. לסדר בכמה מסדרים תכניות טובות כדי שכל אחד יוכל לבחור לו את התכניות הרצויות לו. זה היא תקלה רצינית שאד לעבודתנו. אני כציין הגבלות אלה, ובעיקר את דלות ציודנו ומצבנו הטכני הקשה. כאשר אפשר יהיה להרחיב את עצמתו של סידור הסידור אפשר יהיה להגיע לגיוון יתר של התכניות.

זה אשר רואה את הנקודות האלה יכול לספוט על הקטיים הרבים בהם אנו נתונים, כאשר סופיעה איזה שהיא הצעה לגבי סידור הסידור. במחוס ומסדרות האלה, הסוגבלות על-ידי לקויים ועל ידי חולשה טכנית סנסית לציון, הרי במחוס זה אנו פועלים בהתאם לעקרונות אחדים. העקרון הראשי ב"קול-ישראל" הוא שהסידור הזה יהיה הסידור של מדינת ישראל לסל העם היהודי, חייב להיות סידור תרבותי-יהודי. זה היא נקודת הראות הראשונה.

סידור זה הוא סידור הטגיע לכל אדם הנזקק לסידור זה, הוא גם סידור אקסכולוסיבי. זה אשר איננו רוצה לנסוע באוטובוס, יכול שלא לנסוע, והוא נוסע בסונית. אבל אין כל אפשרות בישראל להקטיב לתחנה אחת, אלא רק לסידור הסידור הזה. לכן אנו רואים את הצורך הסוחלט שהם יניחו את דעתו של כל אחד, בעיקר בסדינה, וכל אחד טמות האנשים הנמצאים בכוח מחוץ לתחומי המדינה. האינטרסים הסיוצגים על-ידי האוכלוסיה במדינה הם רב-גונים וקשה טעד לספק את ענינם של כולם דוקא לאור הלקויים והחולשה הטכנית שעליהם דברתי בפתח דברי. אני רוצה להתעכב בנקודה אשר נדמה לי שהיא טעונה ברור של כוונתנו אם לא של תכניותינו. נקודה זו היא הראשונה בסקולינו, ואנו חושבים זאת לאחריות ראשונה הסוטלת עלינו בעבודת תחנת הסידור.

הנהלת סידור הסידור שתדלת בכל האמצעים ובסקידה ערנית ביותר לדאוג לכך שכל סקטור בחיינו התרבותיים והחברתיים יבוא על סיפוקו הטלא על-ידי הסידורים ב"קול-ישראל". אינני טתעלם כלל מן העוביה ואני רחוק טאד מליצור את הרוסם שאנו מקטיטים את הכוונה בחכלית. הריוק וההצלחה. לעתים אנו נבטלים ועוטים שגיאות, אין לי כל ספק נזה. אבל זה היא כוונתנו, אנו פנסים לעטות את במובן התרבותי-החברתי כאחד, וכל הכרוך בסני הבטויים הללו. כוונתנו היא לספק את האינפורטציה ואת ידיעת ההסכלה המקיפה והכנוללת. טיידה שהדבר קיים ובטידה טווה לכל נפש. אנו שתדלים טלא להבליט ככל האפשר דבר

א. אבריאל:

לא

אחד על חשבון דבר אחר. אנו מסתדלים/בתכנית פיוחדת זו או אחרת
כי תכנית זו או אחרת צמודה לענין מסוים, ואנו מסתדלים בתכניות
כוללות של "קול ישראל" לתת תפונה כללית, תפונה נאמנה של הטדינה
על כל סדרותיה ועל כל סלוחיה. למשל, היה מי שטען בגד
חגיגה מסוימת של אחת הקרנות הלאומיות, הוא חשב שאין מקום בחיינו
הצבוריים לחגיגה זו סטידרנו ב"קול-ישראל" והסידור ארך כ-40 דקות.
היתה זו טענה חסורה עד למאד ואנו עטדנו בויכוח עם איטיות תקיפה
למדי טענה את הטענות האלה בכל הפרץ ובכל כוח הטיכנוע. אנו איננו
יכולים לבטל את הטענות האלה שבאו מצד איטיות המסלמת את דטי הטנוי
עבור "קול-ישראל", ועל כן הוא סותף. הוא איט הרסאי להביע את
דעתו ואנו סחויבים היינו לסמוע את טענותיו. הסברנו לו, ואולי
תהיה זו הסברת דוגמה למקרים רבים אחרים, אנו חשבנו שיש להכליט
את איתם הגוחסים שהביאו לידי ביסוסנו בכיבוט האדמה, ולא דוקא
הפעולה של תקרן הקימת לישראל, אלא גם גורמים אחרים. עלינו לעסות
ולהבליט גם גורמים אלה וגם אחרים. זו היא דוגמה קלאטית לזויכוחים
הטונים ססוג זה. לכן קסה מאד ואסור לספוט על סידורי "קול-ישראל"
לפי סידור מסוים זה או אחר. זה הרוצה ליטפוט על סידורי "קול-ישראל"
חייב להאזין לתכנית כוללת. בלי ספק, הוא יטצא לקויים ויטוד
לביקורת בנקודות מסוימות. אבל יתכן סאם יטריח את עצטו אותו טבקר
ויאזין תקופה טטסוכת לתכנית כוללת, יתכן והוא יגלה את כוונתנו,
יתכן והוא לא יגלה את הצלחתנו המוחלטת, כי עלינו לספק את צרכי
הטאזינים לטיניהם, בחוסר העטוי לענין אותם ולסלא אחר צרכיהם
התרבותיים, הרוחניים והחברתיים כאחד. הוא בודאי יטצא זלגודים
וסתירות בין דבר לדבר. אך ניגודים אלה הם סחויבי הטציאות שלנו,
ואין ביכלתנו לסנותם בנקל.

סלות הסידור עומד תחת פיקוח, ואנו
סקורים שהוא יהיה יעיל, של טועצה ציבורית סחדסה עתה את פעולותיה.
טועצה ציבורית זו היתה קיימת טאז קום הטדינה וכוללת
נציגי כל חוגי היטוב בסובן החברתי והתרבותי, בסובן עברם וסקורותיהם
של בני היטוב, גם בסובן פוליטי ומפלגתי. אנו סקורים לסייתוף
פעולה הדוק ויעיל עם טועצה זו סתגוון את תכניותינו ותפקח על ביצוע
עקרונותינו בטציאות היום-יומית. אני טניח טטועצה זו תקבל את
הביקורת הכללית סכל הנציגים על הפעולה בסרות הסידור הנעטית סטעם
הטדינה. אני טרטה לעצטי בזה לסיים את דברי, ואולי טם פרלטן ירצה
להוסיף עליהם.

הינו"ר ט. פרטיץ: עתה יוכלו חברי הוועדה לקאול את טאלותיהם.

א. ריטלט:

סטענו בפתח דבריו של טר אבריאל,
כי הם הטבעים את הטדיניות של המטסלה
בסטח סידרות הסידור. לכן אינני חוטב שיש תועלת בויכוח על עצם
הדברים, וזאת סטום לאינני יודע מי הוא האדם הקובע את הדברים.
יש כאן מקום להתערב ולעסות סידור זה יעיל יותר. נדמה לי שנוח
יותר היה לו טאלנו טאלות, ואחר כך נתווכח על כך.

הינו"ר ט. פרטיץ:

המטסלה היא סקובעת את טדיניות
המטרדים הטונים. אם המטסלה טסגרת
אלינו את נציגיה, הם הצינור סדרכו אנו יכולים לעסוד על הדברים.
אנו יכולים לקבל החלטה סברצוננו להזמין את ראט המטסלה ליטיבת
הוועדה, או כל טר אחר. מאחר שלא קבלנו החלטה טאין זו, אני טניחה
טר אבריאל יעביר את הדברים האלה אליהם. אמנם אנו יכולים להסטיע
דברים אלה בפני ראט המטסלה, אך אני טניחה סהם יטטרו לי טת.
הדברים האלה. סכל מקום אנו יכולים לקבל החלטה אחרת לטען יעילות
הענין.

טב/חק

ט. פרלמן:

סה היתה כוונתכם בהציגכם שאלה זו, האם רציתם לדעת את דעתנו, אם שדות הסיידור צריך להיות דבר ססחרי, כפי שהוא באפריקה, וכמו ה-בי.בי.סי. באנגליה. הרי אנו איננו הכתובת, אתם עצמכם הכתובת לכך.

א. אבריאלי:

בדיוק לנקודה זו התכוונתי.

ט. פרלמן:

על כל יתר הדברים אנו נוכל לענות לכם.

היו"ר ט. פרסיץ:

אנו נצטוינו על ידי הכנסת לבדוק את אופי שדות הסיידור בישראל. טפחנו תלונות שונות בקשר לכך. לכל אחד ואחד מאתנו ישנה דעה מסוימת. אחת התלונות היא שבסדור הפרסומים של הכנסת, בהצעות לסדר היום מביאים רק את נוסח ההנמקה ותשובת הסר והנימוקים לתשובתו, אולם כדי לסקף את דעת הציבור יש להביא את ההנמקה ולהסתפק רק בהודעת הסר. תלונה נוספת היתה שאם נקבע שאין להביא בסיידורים של "קול ישראל" את אסר נאסר באספות מפלגתיות - יפה הדבר. אולם אם דבר זה נאסר, אין צורך להביא את נאומיהם של הסרים באספות מפלגתיות, וצריך להסתפק רק בהודעות של שרי המדינה. נניח, אם בחג העצמאות יופיעו שרי המדינה, יש לסדר זאת. אך אם סר קפלן בסליחות מפלגתו, כסר האוצר הנבחר על-ידי הכנסת מדבר באפסת מפלגת פועלי ארץ ישראל, עלינו לדעת אם יש להביא את דבריו באסיפה או לא. אם ישנה החלטה שאין לסדר נאומים, אין מקום לאיפה ואיפה בענינים אלו. כשאלות אלה רצינו לטוע בראס ובראסונה את דעתכם ואת הקו הפוליטי, ואת דרך הביצוע של הדברים האלה. אחר כך נעבור לענינים אחרים.

א. ריטלט:

ברצוני להעמיד כמה שאלות. נכון הדבר שישנם שטחים תרבותיים-חברותיים-אסתטיים וקיים צד פוליטי. אני רוצה לצטט את דברי רק בטעם הפוליטי. הייתי רוצה לדעת לפי איזה קנה מידה נערכות החדשות השנימיות במדינה? האם ישנם קווים מסוימים הפחיימם את עורכי החדשות שעל פיהם הם מוסרים דין וחשבון על הדיון בכנסת ועל החלטות הכנסת? למשל, בטעם הויכוח וההחלטות שנתקבלו בקשר לבחירת נשיא המדינה לא הוסטעו הצהרותיהן של סתי הסיעות, של תנועת החרות והמפלגה הקומוניסטית הישראלית. על הצהרות סתי הסיעות האלה לא נמסר בדיון. טענין היה לדעת אם ישנה איזה שהיא צנזורה, מאיזה שהוא מקור? האם ישנם קווים מיוחדים לכך? אני שואל את שאלתי לא על סנת לשאול שאלה בלבד, אלא ישנה תמיד הדגסה מיוחדת לגבי דוברי המססלה והרוב במססלה וישנו רפרוף והסתפקות בטועט לגבי הדברים הנאסרים על ידי נציגי האופוזיציה ומפלגות המתנגדות למססלה. כמובן שכאן מתעוררת השאלה אם הרדיו הוא שדות המדינה ולא שדות המססלה, ואז צריך לסקף את כל הדעות הקיימות במדינה. ברור, שהרדיו צריך לעמוד לרשות המססלה, אולם דבר זה מססס סופר מעטולה למפלגות העומדות טאחורי המססלה. דבר זה היה בולט בעיקר בתקופת הבחירות לכנסת, כששרי המססלה, או ראס המססלה הופיעו בטחנות, ללכך ניתן פרסום רב. דבר זה מספיע על ההסונים, כאשר מופיע ראס המססלה עם כל הזוהר וכל הכבודה, ובן סופיעים שרי המדינה כאנשי המפלגה בזמן הבחירות לכנסת, ולא כסרים - דבר זה מספיע על חופס הבחירה שישנו. דבר זה טונע פתח ~~ההדגשה~~ שווה לקואליציה ולאופוזיציה. מה היא דמוקרטיה? דמוקרטיה נותנת אפשרות לכל גוף פוליטי, ולו גם הקטן ביותר את האפשרות לעלות. (א. אבריאלי: האם שודרו נאומי סרים?) הודיעו על הופעות של סרים בהדגסת יתר שאין להסוותה להדגסה בה נמסרו הידיעות על נאומים של מפלגות האופוזיציה. יש ערך לכל הויכוחים שלנו אם ישנו סכוי שנוכל לספר את טצב הדברים. איננו באים כאן להפגין, את זאת אנו יכולים לעשות בסליאה. זהו אחד הנסיונות הקונסטרוקטיבים על סנת שבכוחות טטותפים נבטיח יטוד מסוים מוסכס לדמוקרטיה במדינתנו. ברור כנהו שדות אקסלוסיבי ובודאי הוא עומד לרשות פעולות המססלה. אך עליו לסקף את דעת הציבור

א. רימלט:

כולו **בלתק אסטרטגיה** שפעולות המסמלה יבאו לידיעת הקהל בצורה מתאימה. לדעתי כל הדעות בציבור, אפילו דעות המתנגדות לפעולות המסמלה תוכלנה להיות מובאות לידיעת הציבור.

אסר למועצה הציבורית - היינו רוצים לדעת מה היא אמת המידה להרכבה האיטי של מועצה זו. נדמה לי כי אין זה סוד, ואנו נוכל לדעת על כך, כמה פעמים בסנה מתכנסת מועצה זו ומה תפקידיה, האם מתפקידה ליעץ?

אסר לענין "קול-ציון לגולה" - סטענו שזהו שטח אקספלוזיבי של הסוכנות היהודית, האם ישנה איזו שהיא התאמה אתכם, או האם זהו דבר אכסטריטוריאלי, כי זהו ענין חסור עוד יותר, מסום שסם ישנם הודעות עוקצניות וסרקזם לגבי מפלגות האופוזיציה לעתים לא כה נדירות.

א. רזיאל-נאור:

לדעתי, בעית "קול ישראל" יכולה להתרכז בסאלה באיזו מידה מסקף "קול ישראל" את קול ישראל, ובאיזה מידה מססט "קול ישראל" מכסיר חינוכי. בטרות הסידור קיים סדור של "בכנסת ובוועדותיה". זהו דין וחשבון על הנעשה בכנסת. לפני שבוע ימים היה דיון פוליטי על הודעת סר החוץ. מספר סיעות הציעו הצעות סונות להצבעה, והיו סיעות שהגיסו הצהרה. כסקירה שנמסרה אטנם לא בטדור "בכנסת ובוועדותיה", אולם בפתיחת החדשות באסר ססלום סיעות הציעו הצעות סונות שהעטידו אותן להצבעה. עורך החדשות לא מצא לנכון לומר שהיו סיעות שהגיסו הצהרות. טבחינה פרלמנטרית אין כל הבדל לטעסה אם סיעות סגיטות הצעות להצבעה וסיעות אחרות יכולות לבחור דרך אחרת בה הן סביעות את דעתן. אינני יודעת אם זו היא תסונה נאטנה שלא להודיע על כך. אינני אוסרת סעל סירות הסידור לקרוא את כל ההודעות. אולם יש לסצוא דרך בה אפסר יהיה לססור על תוכן ההצהרות האלה.

סדי פעם בפעם נקראים חברי כנסת סונים להופיע בפני המיקרופון. לפני זמן מה הוזמן חבר תנועת החירות לססור כמה דברים על הבעיה סכה הסעירה את הרוחות, בענין הרחקתו מהכנסת סל חבר הכנסת בגין. הוא ערך את דבריו בכתב. אולם כאסר הקטבנו לנוסח שהוקרא ברדיו ראינו סלצבעלה ססגלי סליס מדבריו הוססטו ורק סליס אחד נסאר. היו אלה דבריו סל חבר הכנסת לנדאו. לא אעסוד כבר עתה על ענין הבחירות, והפרסום הרב סניתן לראס הסמסלה וסרי הסמסלה כנציגי הסמסלה. בסבת אחת נערכו אסיפות סונות סל סיעות סונות וסצאו לנכון להודיע סבאספות אלה נאטו והופיעו נציגי הסמסלה. אך הם לא הופיעו כנציגי הסמסלה, אלא כנציגי מפלגת פועלי ארץ ישראל. לסרות סבאותה סבת נערכו אספות סונות טריכזו הסונים רבים לא פחות מהאספות שנערכו על-ידי מפלגת פועלי ארץ ישראל. אם "קול ישראל" סוסר דין וחשבון על הסתרחס כחיים הציבוריים, עליו לססור דין וחשבון סלא. אם העקרון הוא להבליט את אספות מפלגת פועלי ארץ ישראל נאט לא קיים. סדור סיוחד הרי הוא איננו רסאי להזכיר רק את האספות סל מפלגת פועלי ארץ ישראל ולפטוח על אספות סל תנועות אחרות.

היינו רוצים לדעת כיצד נערכת סקירת העתונות היומית, לפי איזה קנה מידה היא נערכת. ישנם במדינה מספר ססוים סל עתונים יומיים הרי מזכירים סכך וכך עתונים הקדיסו את סאטרם הראסי לנוסא ססוים וכך וכך עתונים - לנוסא אחר. אבל אי אפסר לפסוח על עתונים ססויסים כסעה ססוסרים סקירה זו. וזאת, אם "קול ישראל" הוא ראוי ותסונה נאטנה, כפי שהתבטא כאן סר אבריאל, הרי על התסונה להיות נאטנה. אינני אוסרת ס"קול ישראל" חייב להיות סופר סל מיסו. אבל בפרוס הוא איננו חייב להיות סופר סל אף אחד ולו גם סלפרה סל הסמסלה. לסמסלה, יסגן מספר ססוים סל חברי כנסת, ו"קול ישראל" איננו חייב לסרת מפלגה אחת ולפטוח אל הגלויים סל מפלגות אחרות.

א. רזיאל-נאור:

אסר לשאלה, באיזה מידה "קול ישראל" מסמט מכסיר תרבותי וחינוכי, היה רצוי שבסמט מה הם הסדורים החינוכיים והתרבותיים ולפי מה הם עורכים את התכניות שלהם. היה גם רצוי להתעכב על כמה צדדים ספציפיים באופן קריאתם של הקריינים. רק הנוקר סמעי בחדשות ובהם נאמר שבאות ישראל יוציאו את צבאות בריטניה מסצרים. כטובן שהיתה כאן טעות, אך טעות חסודה מאד. יסנן סגיאות בלסון הסותרות את טבעו של "קול ישראל" סצריך לסמט מכסיר חינוכי ותרבותי. יתכן ויס לערוך סעורים לקריינים כדי ללמד אותם לקרוא. יס לדאוג גם לענין זה.

י. סמילנסקי:

לא אכנס לבעיות הפוליטיות של "קול ישראל", אגע רק בטטח החינוכי. וזאת, לא מסום סאין לי מה לומר בקטר לטטח הפוליטטי, אולם לדעתי, סענין את הוועדה הזאת לדעת הצד החינוכי. יכולה להיות תועלת רבה מאד במכסיר זה היכול להגיע לכל מקום, בתבטוב עתה על חידוסיס ההולכים ובאיים בתכניות הרדיו. אולם יסנו דבר אחד סאני חוטב אותו לרציני ביותר קובע מבחינה פרינציפיונית את הסטרות החינוכיות. יתכן ודבר זה יסמט טוזר, אולם אני צריך להסתייג ולומר את דברי באופן מופרז. הרדיו אסור לו שיסמט את דעת הקהל, מסום טדעת קהל וחינוך אינם הולכים בד בבד, ולעתיים קרובות הם דברים טנוגדים. כסם סאין הסהנדס הולך לטאול את דעת הקהל כאסר הוא צריך להקיים גטר. כטובן סבענין פוליטי - סני, אולם בטטח החינוכי אסור לטטוע את דעת הקהל, ואין צורך לערוך סטאלי-עם וטאלונים בהם טנאליס: מה אתה אוהב לטטוע, כי חינוך פרוטו = הובל. לאיזה סהוא מקום. האם יס לו לרדיו סגמות חינוכיות? אני סניח שיס להם כוונות טובות ומגמות חינוכיות, להספיע ולפתח. אולם אין הרדיו צריך ללכת בדרך הקלה ולעסוק בשעטענות הסתבטאות באופן הקריאה, זה סוריד את הדבר למטהו זול. הן כל הסירים והזסירות ככל הלסונות והסיבחר הסזוסזם שיסנו, יי אני מוכרח לטאול את עצמי אם לרדיו יסנן סטרות חינוכיות. ואם לא כך הדבר, הרי יס לגוון את התכניות ולא להתחטב בקהל הסקטיב לכל התכניות האחרות. כטובן שיש לתת הרצאה מדעית, אבל קובע הוא כיצד מוגטת ההרצאה ועל כך יס לעבוד. אולם אין למחוק סידרת הרצאות מסום סאין סוצאים את האדם הסתאים שיערוך הרצאות אלה, אני כשלעצמי הייתי מוכן להסתפק בהרצאה, במוסיקה קלסית ובחדשות, אך האוכלוסיה ברובה חוטבת בצורה אחרת. אולם הסחנכים הם הקובעים מה יס להסיג בסידורים ובאיזה אמצעים יס ללכת כדי סהדברים יבוצעו.

נאמר לנו, כי יסנם 17 סעות בהן מסדר "קול ישראל" את סידוריו, יתכן ובארצות אחרות יסנן סעות מרובות יותר, אך זו היא סנה הראויה להתכבד. סירות הסידור צריך לסמט מכסיר לקליטת העליה. אותה טעה הסוקדטת לעולי תיסן, יסנה ביקורת רבה כלפי תכנית זו, אך יס לראות כיצד דבר זה נעטה ועל סירות הסידור לקחת יס חינוכית לידיו.

א. הכרמלי:

יסנם סני צדדים לבעיה זו, צד מדיני וצד חינוכי. כטובן סיכולות להיות סגיאות סאותו סוג סעמדה עליהן חברת הכנסת רזיאל-נאור. אולם בטגיאות ססוג זה לוקים גם חברי כנסת וגם סופרים. כטובן שיס לתכוע סיפורים בענין זה.

אני רואה טעם רב בסידורים לעולי הגלויים הסונות. יסנם אנסיס הרוצים לטטוע את נוסח יהודי סורקיה ואחרים רוצים לטטוע נוסח עממי יותר. אולם בדבר זה יסנו צד חינוכי רב ויסנם כאלה הרופים לטטוע נוסח חריף יותר של קריאת התורה. כסם סאנו הולכים להצגות סונות ופעם ההצגה היא

א. הכרסלי:

מוצלחת, ופעם - איננה מוצלחת. הייתי רוצה לסמוע מהאנשים הטטפלים
בשירות הידור, האם עד כה דלוננו, כי הם ודאי טטוים את שירות
הסידור שלנו עם זה של ארצות אחרות, האם בעולם תרבותי-ארופי-מזהיר
זה הכל כה שפיר? ההקטנה לדעת הציבור יש בה מסום ניטה דטוקרטית
טקובלת.

נדמה לי, כי חברי הכנסת טטיעות האופוזיציה
נזכרים ברדיו יותר נאטר נזכרים חברי כנסת אחרים. חבר הכנסת
הרצל ברגד טוסר ברדיו את אשר נאטר על-ידי חבר כנסת זה או אחר. את
אטר נאטר על-ידי טרי הטטילה באספות טונות, הרי אלה הם דברים טטראים
על כחשמה ל הטטילה, האם על דברים אלה אטור למסור ברדיו? האם אין
אלה דברים טחנכים וטדריכיים?

אטר לחגיגה של אחת הקרנות הלאוטיות -
נטצא טיטהו הטוען נגד חגיגה זו, האם כה ירדנו? טדוע יש להטציא
לציבור רק דברים רעים? האם ישנו דבר יותר טחנך נאטר חגיגת יובל
של אחת הקרנות הלאוטיות?

ברור, כי לראש הטטילה, נניח, בצרפת
ישנן זכויות גדולות יותר בסידורי הרדיו נאטר לכל חבר פרלטנט אחר,
כי הוא צריך להטציא לעם את דעת הטדינה.

אטר לסקירת העתונות - האם אין טביאים
טם את דעות האופוזיציה טדי יום טיוטו? הן טטפיקה העתונות טבה
אטטר להטטיע דברים טברים טדברים טונים. לדעתי, ברור לכל, כי צריכה
להינתן זכות בכורה לטטילה בסידורי הרדיו.

י. הני:

דעתי היא, כי אין הרוב צריך לקבוע את
הסידורים ב"קול ישראל". היו טדורים
טונים ברדיו והם טוטלו כטו: טדור ההטברה הטקראית. כטובן שהטברה
זו אינה טכוונת לרוב הציבור, אבל היא טכוונת לכל אלה הרוצים לטטוע
זאת. הקולנוע יכול לטטט את אלה טאינם רוצים להקטיב לטדורים כגון
זה. אבל הרדיו צריך להלחם בזולות. ישטעו טעטים הטברות אלה וירבה
שירות הסידור בדברי תרבות והטכלה טבלי להתחטב אט רביט הם הטאזינים.

אטר לטאלת הלטון - טודאי טאנו רוצים
להטיב את הלטון בכידה טכטיטלית. אולם עלי לציין, כי חלה הטבה גדולה
טאד. יש להטטיך בדרך זו ל סיפור הלון ולהתקדם בטטח זה, כפס
שהתקדמו עד כה.

ט. כפרי:

נדמה לי, כי **אויטנחזה** חוזר על הויכוח
שהתנהל כאן בטט. טיטב אטנו דר' טוליאלי.
בינתיים עברו טטטר חדטים ואנו נתבטרו על הטינויים טיחולו בטירות
הסידור. נטאר כאן, כי על הרדיו להיות תרבותי-יהודי ולהניח את
דעתו של כל אדם. לדעתי, בארצנו זהו דבר בלתי דצוי ובלתי אטטרי.
כאטר עטדנו על ענין הקולנוע דובר על כך טזה הוא גורם חינוכי ויש
לכווננו, בהתאם לטעטנו. ענתה לי על כך חברה הכנסת פרטיץ שלא נוכל
לעשות זאת, אך הרדיו הוא כולה בידנו ונוכל לכווננו בהתאם לטעטנו.
ברדיו, כי עדיין איננו עם אחיד. אולם את הדור הגדל בארץ והיטוב
העולה אנו יכולים לחנך; ונגטאלת הטאלה אט אנו צריכים לחנך אותם
ולטפור להם על ערכה של הקרן הקייטת לישראל, או אנו לא נעשה זאת
אט ישנם חוגים הטתנגדים לכך. נדמה לי, כי על הרדיו להעלות על
גם את פעולת הקרן-הקייטת-לישראל כטורם טחנך טטדרגה ראטונה. טכאן
טובע טטוכרח להיות כיוון אחיד בטטח זה ואין להגיע לדעתו של כל
חוג. ברור, כי יהיו רבים טיבחרו להם בטירים טונים וטריקודים טאין
הם צריכים להיות לפי טעטנו. הרדיו איננו צריך להענות לרחוב, הוא
צריך לטטט טקור של חינוך והטפעה תרבותית. הוא צריך להיות כזה, גם

ט. כפרי:

אם לא יקשיבו לו, אין דבר זה צריך להטריד את אנשי שירות חינוכי.

בארצנו רבים הם מקלטי הרדיו, באופן יחסי, ורבים הם המקשיבים להם, על-כן יש לחשוב היטב מה היא הדרך להספעה חינוכית ולמסירת אינפורמציה, ומה צריכה להיות האינפורמציה.

אשר למגמה הפוליטית של הרדיו - אשר כאן חבר הכנסת ריפלט, כי לעורך סאלות לסם הפגנה, את זאת אנו יכולים לעשות בכנסת והדיון כאן איננו הפגנתי ובכוונתו להעלות את הדבר. אם כך הדבר מדוע שלא נראה את הסציאות כמות שהיא? אנו מדינה דמוקרטית וקיים בארץ חופש הדיבור והביטוי. בזמן הבחירות הקטנתי מדי יום ויום סנטר תמיד את אשר אופרים נצא כל הספלגות. אם ניתנת עדיפות לדברים שאוטר סר האוצר בטח הכלכלה, הרי כולנו מעוניינים לסטוע הסברה זו. מדוע יש לראות בדבריו באיזה שהיא מסיבה דבר פסול, ורק סטוע שהדברים נאמרים במסיבה ספלגתית פה או סם? הן גם הטסטלה מעוניינת במהסיר זה ואנו לוקים בענין זה, של קטר הדוק והסברה כנה ויסודית לקשר למצבנו. אני רואה ברדיו דרך חשובה להטביר את הענין. נראה לי, כי יהיה זה לא נכון אם אנו לא נזכיר את יום הולדתו של ראש המטטלה. נראה את אשר נעשה עתה באנגליה עם סותו של המלך. לנו אין ספלים אחרים מלבד אלה. אנו רק עתה יוצרים את הסמלים. אנו חסרי מסורת ביחס לאיטיות דגולה וחייבים לפתח דבר זה.

אני רואה ברדיו סכסיר חינוכי מסדרגה ראשונה, ויש לחפש את הדרך כיצד ליצור יחס הוגן לאוטוריטה ולאייסים אשר לקחו ולוקחים חלק גדול בבניית מטטלתנו וארצנו. ויכוח זה צריך לחרוג מטטגרת ההפגנה ויש לראות את הסטרה היחידה סצריכה לאחד את כולנו.

ה. בוגר:

לא אגע בסאלות פוליטיות. אני ביקסתי את רשות הדיבור לאחר שסמעתי את דברי חבר הכנסת סטילנסקי. הוא אמר, כי איננו צריכים לסטוע את דעת הקהל - גיטתו אופיינית לסורה. אולם יש לסטוע את דעת רוב הציבור. בזמנו, כאשר ישב עמנו דר' סוליאלי השמעתו בפניו, כי יש לתת ברדיו שיעורים בידיעת הארץ. הן הציבור שלנו איננו מכיר את ארץ-ישראל, הוא איננו יודע היכן הוא נמצא. על-כן יש לסדר שיעורים קבועים בידיעת הארץ בשפות טובות.

היו"ר ש. פרסיץ:

אני הייתי רוצה, כי נבין איש את דעהו. איש סאתנו אינו מכחיש את הדרך בסיפוח אוטוריטה של המטטלה, כלומר יש לשפח את החינוך לסלטסן, למטטלה ולמדינה. הסאלה היא אם הסיפוח הזה צריך להעשות בצורה קרתנית ובלתי מקובלת בארצות אחרות או שהסיפוח צריך להעשות בצורה תרבותית ונכונה. אנו יכולים לראות עתה את אשר עובר על אנגליה עם סות המלך, האבל הלונסי הגדול מאחד את האופוזיציה והקואליציה, הבעת האבל אינה תלויה באדם. אף אצלנו סטטט נשיא המדינה סטל, ולא היה איש ביטוב שלא חרד למצב בריאותו של הנשיא בטעת מחלתו. וזאת, סטום סכל אחד-יודע, כי הנשיא הוא אדם בעל זכויות גדולות ובעיקר בעבורתנו בתקופת התחיה. אולם המדובר הוא, כי יש להבדיל בין הפגנות ספלגתיות לבין הפגנות סטלכתיות. אצלנו בטעת סלחמת הבחירות יצא ראש המטטלה, לא רק במכוניתו כראש מטטלה, אלא בלווי כל הפמליה שלו, בלווי אנסי צנא והופיע במעברות מרוחקות; סנטבילס עצם הופעה מעין זו יש בה כדי להספיע על מצפונם והבעת דעתם. אולם באנגליה, כאשר יוצא אטלי לסלחמת בחירות, הוא נוסע במכוניתו הפרטית. כן הדבר כאשר מופיע סר האוצר בכנסת או באיזו שהיא אספת-עם - צריכה דעתו להשמע. אולם כאשר סר האוצר מופיע כחבר טפלגת פועלי ארץ-ישראל באספה של טפלגת פועלי-ארץ-ישראל ודבריו נטטרים ב"קול ישראל" - הרי אין מקום למסוד זאת. כן הדבר

היו"ר ש. פרסיץ:
לגבי סרי מססלה אחרים.

אין איש מתנגד לכך שיחוגו את יום הולדתו של ראש המססלה ב"קול ישראל". אולם אין לעשות זאת כדי שנה בשנה - זוהי קרתנות שאינה בהוגה במקומות אחרים.

אשר לרמה התרבותית של שירות היידור - צדקו חברי הכנסת סטילנסקי ובוגר. צדק חבר הכנסת סטילנסקי, כי בעיני תרבות אין שואלים את הרחוב. בזמן מלחמת העברית - לא באנו לשאול את הוב הישוב אם הוא תומך בהסלמת הספה העברית או מתנגד לכך, כי אנו ראינו בכך את אחד היסודות הלאומיים שאנו צריכים להחיותם על-מנת שנהיה לעם. לכן אין לתת לעליה צבא מלינו את אשר הם דורשים, אלא את אשר אנו חושבים ליעיל, כדי לקבוע את המסגרת הלאומית - יש לקול יפה את הדברים. כאשר פותחים את הרדיו וסומעים את כל החומר הקלוקל הניתן לילדים, אתה שואל את עצמך, היכן התחבבה הלאומית ומה אנו עושים בקשר לכך. הן איננו יכולים לרפות את חילנו ולתת להם את אותם השירים הניתנים לחייל האנגלי, יב"ל יבנה מסורת וצורת פעושים קבועה. אולם פעושיהם מאתנו וחלאה.

יש גם לשים לב לאכנות מדיניות שעליה כתב אחד הסופרים המצויינים וטמו פגו, צורת הדיבור צריכה להיות לא מלאכותית, אלא בצורה פשוטה. יש לתת לקריינים איסון בתורת הדיבור ולסקוד על כך. יתכן ויש להעזר באנשים מחוץ-לארץ במקום להוציא מטבע זר להבאת אסמ"ט מחוץ-לארץ ממדרגה שנה ושלישית.

אשר להופעות הפוליטיות שעליהן דובר - הרי ישנו סדור מיוחד הפוקד למססלה ולפעולותיה. במדור זה אפשר לעמוד על כל אותם הדברים שטוצאים אותם לנכמתן, כפי שנעשה הדבר בכל הארצות. אולם אין לערבב את התחומים ולהפריד בין השטח הטפלגתי לבין השטח המדיני הסייך לפדינה כולה. יש לסקוד על כך ולהתרחק מן הכיעור ולראות שהדברים ייעשו, כפי שהם נעשים, במקומות תרבותיים. אין לעשות דעה לגיטימית בכנסת ויש להביאה דברים אלה דורשים את תיקונם.

ס. פרלמן:
אני מבקש מחברי הוועדה שלא לשים לב ללשון, כי אני מתקשה ברכישת הספה. אך סימו נא לב לתוכן הדברים שאני אעמוד עליהם.

אני סמח מאד שנבעו כאן בסמי הבעיות העיקריות: א) ענין האובייקטיביות בסירות השירות. ב) בעיות החינוך של שירות זה. יתכן מאד, כי בדינים-וחסבונות האחרונים על אשר התרחש בכנסת ובפנינת היה קצת מלוא-פנים. אינני רוצה לעמוד על התקופה שלפני הבחירות. כאשר נגיע שנית לתקופה זו אולי נצטרך לחשוב על דרך מסירת האינפורמציה, על אופן מסירת הדינים-והחסבונות של סרי המססלה ונאומיהם בתקופה שלפני בחירות. אם נחשוב קצת נראה, כי אין עוד מוסד כה אובייקטיבי במסירת אינפורמציה על המתרחש במדינה כמו שירות היידור. מכל מקום, זו היא דעתי, כי "קול ישראל" מסקף את כל המתרחש במדינה, הן את הדברים החיוביים והן את הדברים השליליים. שירות זה מסקף את דעות אנשי האופוזיציה ודעות מפלגת השלטון. אולם דעו, כי אם רוצים להסיג אובייקטיביות של מאה אחוזים על המתרחש בכנסת, את זאת אפשר להסיג אם יתקנו מיקרנפון בתוך הכנסת, אשר יסקף את כל הדיונים במלואם, אולם ברגע שמוסרים דברים, באותו רגע פגה האובייקטיביות של הדברים. ברגע שמוסרים דברים או נאום, יש צורך להוציא כמה פרטים וכזה קטנה האובייקטיביות. אולם הדינים-והחסבונות שהקהל מקסיב להם באמצעות "קול ישראל" אחרי הדיונים בכנסת הם אובייקטיביים יותר מכל דין-וחסבון אחר שהקהל מקבל דרך האתונות או מכל מקום אחר. אינני יודע אם הוכנסו

מ. פרלמן:

הצהרות של סיעות סונות בכנסת, יתכן וייל להכניס זאת בסעת מסירת הדברים המתרחשים בכנסת. אולם מהאינפורמציה שהקהל מקסיב לה בחדשות "קול ישראל" הוא מקבל תמונה אובייקטיבית על המתרחש בכנסת.

כטובן טופיעים בפני המיקרופון גם חברי כנסת סונים. אשר לסקרה סאותו הזכירה חברת הכנסת רזיאל-נאור - עלי להפנות את תשומת לבכם, כי אנו מקציבים לכל סידור מספר דקות קבוע ואיננו יכולים להוסיף על מספר דקות אלה, אף לא דקה אחת. בדקתי ענין זה וראיתי, כי לכל אחד מחברי הכנסת הוקצבו 2 דקות, ואי-אפשר להוסיף עליהן. אני אינני יכול להבטיח לכם שלא יהיה אף פעם כל מקרה של סטוא-פנים. אולם אני יכול להבטיח לכם, כי האנשים המסדרים את התכניות הקטורות בכנסת ימסרו על המתרחש בה ועל כל הדברים בטלואס, אינני יודע אם זה טוב או רע, אולם עלינו לטסור את הדברים בטלואס, כי זו היא כנסת. מאחר שאיננו יכולים בטסך 6 סעות לסדר על כל המתרחש בכנסת, אנו מסתדלים בקיצור לסקף את אשר התרחש בה.

אשר לנאומיהם של סרי המססלה - עמדתנו היא זו: סר המססלה הנואם ב"קול ישראל" בכל זמא יוצא סגדור הזמן הנורמלי, כי הוא טוסר על מדיניות המססלה הנובעת לכל אדם. אותנו אין הדבר מעניין אם סר המססר והתעסיה, נניח, מסר את דבריו בטסיפת עתונאים או באמסת הכפלה שלו, אותנו מעניין שהוא טוסר על שיטת הקיצוב ותו לא. כלומר לגבינו לא המקום קובע, אלא את אשר נאטר באותו מעטד. אם, נניח, היום יופיע ראס המססלה, או איזה סחוא אחד באספת ספלנת פועלי ארץ-ישראל וטוסר על המדיניות שלו, סחוא אחראי לה, הרי אנו בטסור את הדברים, כי הוא דיבר על מדיניות הנובעת למסרדו, ואני חוטב סכולכח תסכיסו לכך.

סר

אשר לצד החינוכי סבסירות הסידור - זו היא הבעיה העיקרית העוסדת לפגינו. הן בכל סקלט רדיו יסנו כפתור אשר הקהל יכול תמיד לסגור אותו. אילו במקלטי הרדיו לא היה כפתור כזה, הייתי יכול לקבל הצעות רבות סנסטעו כאן היום. אולם מאחר שהקהל יכול לסגור את הסקלט בכל עת סירצה עלי להסתדל למסוך אותו להאזין לסידורים שלנו. אני תסים דעים עם הדברים סנאטרו כאן היום על-ידי חברי הכנסת ססילנסקי ובוגר. אסור לנו לרדת למכנה המשותף הנטוך ביותר. אך בכל זמא עלינו להתחשב בו ובעיקר מאחר סאנו רוצים שהקהל יאזין לתכניות שלנו. אנו מסדרים תכנית על נוטאים חסונים ביותר בטסח התרבותי - סה התועלת מסידור כזה אם אין מקסיבים לו. נודאי כולכם תסכיסו אתי, כי כל נוטא אפשר להגיש בצורה כזו סכל הקהל יקסיב לו. עלינו להסתדל להגיס את הסידורים בצורה כה מעניינת סירצו להקסיב להם - כך צריכים להיות הסידורים ב"קול ישראל".

אני נכנסתי לסירות זה ג-1.1.52. אותה סעה הוכח, כי טעטים הם המקסיבים לסידורים ב"קול ישראל"; מסום סבטעות הערב רבים הם הסידורים בספות הלועזיות, או יסנם סידורים על נוטאים כבדים הטוגסים בצורה סטעמט. עלינו להפוך את "קול ישראל" לסכסיר כזה סרבים ירצו לפתוח אותו. כטובן סאנו יכולים לספר את הסידורים, ובטילא ירגיס הקהל סחל סינוי וירצה להאזין לסידורים. כלומר אפשר להכניס סהפכה קטנה בטאזן התכניות, כדי שהקהל ירגיס בכך. זמא יש לעשות תוך תקוסה קצרה ביותר. עלינו לעבד תכניות סבהן נוכל לבוא אל הקהל, תכניות אלה צריכות להיות חינוכיות, אבל ערוכות בצורה כזו סירצו להקסיב להן. מאחר סאנו סדברים גלויות, הרי אפשר לוסר, כי אחדסהליויים בסידורים הוא, כי התכניות אינן מותאמות לסכניקה של הרדיו. אנו החלטנו להכניס סינויים בטאזן התכניות ב-13.1.1952, בעוד כטבוצ יטים אודיע על סינויים נוטפים סיחולו ט-2,3.1952. רוב הדברים סטעתי כאן, אני סקווה, כי יוכנסו בצורה חססרת את האוזן. אני סניח, כי ב-2.3.1952. נוכל להודיע

ס. פרלמן:

על תכניות סקבילוק, לגבי התכנית המקבילה - העיקרון שלי הוא, כי בה
 בוכל לסדר את כל הספות הלוועזיות, לא הייתי רוצה, כי בטעות הערב
 או אחרי-הצהרים יסדרו תכניות באנגלית או צרפתית. כטובן שבספה
 הערבית נמסין לסדר גם בתכנית העיקרית, כי זו ספה רסמית. אולם
 את כל הספות הלוועזיות האחרות נסדר בתכנית מקבילה, כן נעביר בתכנית
 מקבילה זו כמה תכניות הספנות לחוג מצומצם יותר. אולם אנו סקבילוקים
 כי חוג רחב יותר יאזין לתכניות שלנו. אני מצטרף לדעה האומרת, כי
 אין לסמוע את דעת הקהל, כי ברור לכל שהקהל ירצה להקסיב לג'ז. אולם
 בכל זאת יש ללכת בדרכו של חבר הכנסת בוגר ולהקסיב לדעת הקהל, כי מתוך
 סמייעת דעת הקהל נדע עתה כיצד להגיס את התכניות. אין הדבר כמו אצל
 המהנדס, כי המהנדס אינו צריך לשאול את הקהל כדי לבנות גשר. אבל אני
 מוכרח להקסיב לדעת הקהל. לכן אנו רוצים להתאים את התכניות
 שלנו לטכניקה של ידיו. עד כה, כאשר היו רוצים לטסור סקירה על
 תולדות הנגב היו זמינים אדם שמסך סיחה זו, והיא הייתה יכולה להיות
 מטעמט. אולם עתה ניתנת לנו האפשרות לסדר את הסיחות בצורה מעניינת.
 אפשר לסדר תכניות דרמטיות סוננים על תולדות הנגב ובהם להביע את
 אסר רוצים להביע. כן אפשר לסדר את הדבר בצורת דפודטג'ה. אותה
 סעה יורד אדם לנגב עם מכסיר ומקליט את הדבר ספי אנסיס סעיו בנגב
 באותה תקופה. אנו הכרזנו מלחמה, לא על סיחות ולא על תכניות חינוכיות,
 אלא הכרזנו מלחמה על הסייעקום.

צדק חבר הכנסת בוגר בהצעתו לסיידור

תכניות הקסורות בידיעת הארץ, עתה אנו הולכים בדרך זו וב-2.3.1952
 נודיע על תכנית מעין זו, אינני יודע בדיוק כיצד קוראים לה.
 ב-15.3.1952 נכניס סיחת נוספות. אנו נכניס סיידרה הנקראת
 "בסביבתך". אנו נביא את המקלט לבאר-שבע ולמקומות אחרים, כדי סאנסיס
 חיים ימסרו על הדברים. אנו יכולים לסננת את סאזן התכניות של
 "קול ישראל" תוך זמן קצר. אך אהיה האחרון סאוכל להבטיח לכם, כי
 אחרי התאריך של 2.3.1952, תהיינה כל התכניות של "קול ישראל"
 מסעעעע דאסונה, ברור שהן לא תהיינה כאלה.

אסר ללסון בסירות הסיידור - הרי לא

אוכל לתקן את הסביאות של חברי הכנסת המופיעים בפני הסייקרופון.
 לאחר שנכנסתי לתפקידי קראתי לאדם האחראי לחדשות ועמדתי עמו על
 הדברים האלה. כאשר אני סקסיב וסומע על איזה סהם ליקויים אני סיד
 קורא לאדם האחראי ושואל מי קרא את החדשות בטעה זו או אחרת.
 גם האחראי לחדשות יודע על הסביאות הלסוניות, אך אין לו אנסיס עם
 סי לעבוד, הוא אמנם היה יכול לפטר את אותו הקריין אבל אין לו קריין
 אחד סיטלא את סקומו, כל יום המגדיל את העליה סקסין את אחוז האנסיס
 היודעים עברית. קריין צריך להיות לא רק אדם היודע יפה את הלסון
 העברית, אלא אדם המתמצא בטחנים סוננים ולדעת מה הם המקומות הסוננים
 בעולם שעליהם הוא קורא, אבל עלינו לקבל אנסיס סאינם כה אינטליגנסיס
 סאם לא כן הם יעעעו את סירות הסיידור. עליכם לדעת, כי עבודת הקרייענים
 היא מטעמט, באנגליה ובאמריקה הם לוקחים סחקנים והופכים אותם
 לקרייענים. אצלנו הולכים סחקנים לתאטרואת. כטובן סאין לנו חומר
 אנוסי העומד על הגובה הדרוס. אנו כל העת סחפסיס אנסיס ומסתדלים
 לטצוא את האנסיס המתאימים ביותר. אנו מסתדלים לספר את הספה. לפני
 סנועיים התחלנו במתן סיעורים לקרייענים, העורך הלסוני שלנו הוא
 דר'הדאל.

ח. בוגר:

עלי להעיר את תסומת לבכם, כי אין לנו
 ב-2.3.1952, אלא ב-ה' אדר תשי"ב.

ס. פרלמן:

אנו מניחים, כי בתחילת חודש אדר יחולו שינויים ותראו שאנו מקבלים את כל ההערות שנשמעו כאן היום, כלומר אנו מעריכים את החשיבות החינוכית של "קול ישראל". אנו סבורים שזהו המוסד החינוכי החשוב ביותר בסדינה, כי מכשיר זה מגיע לכל מקום. אנו מקבלים גם את ההערה שבאמרה כאן, כי אין לרדת לטעם הגרוע ביותר של ההמונים בארץ. אבל אנו מוכרחים להתאים את התכניות החינוכיות שלנו לטכניקה של הרדיו ולהגיש אותן בצורה כזו שהקהל יקליב להן. אני מקווה, כי בצורה זו נגיע לרמה גבוהה יותר. אין להניח לתוך 24 שעות יחולו השינויים, דבר זה דורש זמן רב.

אשר לבעיית הסגת חומר אנוכי סתאים -

בעייה זו קיימת לא רק לגבי עובדי תירות היידור. אמתול יבתי עם אדם לצריך לטור סדרת תכניות מדעיות. אדם זה יודע את המקצוע, ויודע לסטור את הדברים בצורה כזו שהקהל יקליב להם. נוסף לכך יש לו קול סתאים. כאשר אנו טחפלים אדם על סנת היידור סידרת תכניות, עלינו להסתדל לפצוא באדם אחד כמה וכמה נתונים על סנת שהסידרה תצליח. אדם שיט לו נתונים רבים עסוק במקומות שונים, סאותו אדם שעליו דיברתי נותן סידרת הרצאות בטכון ויצכן ונאוניברסיטה. הוא הבטיח, כי לאחר שיגסור את סידרת הרצאותיו בנאוניברסיטה הוא יתחיל בסידוריו ברדיו. לא תמיד אנו יכולים לפצוא את האדם הסתאים ביותר באותו יסח ססויים. אנו כנסים להסיג את האדם הסתאים ביותר. לאחר שנצליח להרים את רמת תירות היידור, אני סניח שיהיה לנו קל יותר לפנות לאנשים הטובים ביותר בכל סטח וסטח וסחם ירצו לסדר תכניות שונות ברדיו סאחר שהם ירפישו את חשיבותו של "קול ישראל", וירצו לעשות עבודה זו בטקום כל עבודה אחרת.

הסועצה התחילה לפעול באותו סבוע בו

נכנסתי לתפקידי. סועצה זו אינה שייכת לי, ואינני חבר בה, אני רק סוזסן להסתחף ביסיבות סועצה זו. הסטילה אינה רוצה סתהיינה לי סטכויות להספיע על סועצה זו, ולכן אינני חבר בה, אלא רק סוזסן לסטור דינים וחשבונות. הם נפגשים אחת לחודס. ביסיבת הסועצה סהתקייסה אמתול הוחלט על תקנון שיוגס לפירסום ברסוסות, על סנת שיינתן לתקנון זה תוקף רססי. סועצה זו סקיסה גם וועדות ססנה. בטסך סלוס השנים האחרונות, כפעט סלא נפגסה סועצה זו. עתה הם יפגסו אחת לחודס, וניגסו לעבודה ברצינות. הם סקבלים הוצאות "ג'סון דה פרזונס". סועצה זו סורכבת סנציגי כל הספלגות, נציגי אסנות, ספרות, סוסיקה, חקלאות ותעליה.

הינו"ר ס. פרסיץ:

האם אפשר לבקש לסלוח לנו את רסיסת חברי הסועצה והתקנון סלה? סוהג

נותן לנו אפשרות זו, לקבל את החוסר הדרסס.

ס. פרלמן:

אני סניח סאתם תוכלו לקבל זאת, אם כי אינני יודע סה הם הסדרים בקסר לכך,

ייתכן והסועצה עצמה צריכה לסלוח לכם חוסר זה, כי את התקנון עיבדו חברי הסועצה ולא סקרד ראס הסטילה.

אשר לסכויות של "קול ציון לגולה" -

אין לנו כל הספעה יחידה על תכניות אלה. קיים הטכס בין הסוכנות היהודית וסססילה, הסוכנות היהודית היא הסתכנות והאחראית לכך, "קול ישראל" אחראי לביצוע. אם ברצונו של "קול ציון לגולה" להקליט ר פורטג'ה, אנו נותנים להם את הסכסיר, אבל אין לנו כל הספעה עליהם, ואפילו הקריינים הם שלהם. הביצוע סתבטא בעיקר בססדרים, אולפנים, ציוד סכני, התזמורת היא תזמורתו של "קול ישראל".

אשר לתסצית העתונות - נדטה לי ססקירה

זו נססרת ללא כל הפליה.

הוועדה לחינוך ותרבות
12.2.1952

היו"ר ש. פרטיץ:
סיכום של הוועדה הזו, והיה טוב לו יכולתם לשלוח לנו את התכניות לעיון. בישיבה הקרובה אנו נגיע לכלל סיכום של הוועדה הזו, והיה טוב לו יכולתם להיענות לבקשתנו זו.

אני מודה לבאי בוח סגור ראש המסעלה.

תודה!

א. אבריאלי:

ב. שוורץ:

היו"ר ש. פרטיץ:
החלטנו לבקר ביום ד' בבוקר במוסדות לעבריינים. עליכם-עמה להחליט אם בכוונתכם להמשיך בסיור המוסדות שבסביבות ירושלים או להמשיך בטרם יום שלנו. ישנה אפשרות לבקר בתחנה לטיפול בילד בתחנת המבחן. הייתי מציעה שלא כל חברי הוועדה יבקרו במוסדות אלה.

ה ח ל ט ה

לבקר ביום ד' בבוקר במוסדות לילדים עבריינים שבסביבות ירושלים. חברי הכנסת ליבקרו במוסדות אלה הם: כפרי, בוגר והברטלי.

א. ריטלט:
אם נוכל לשאול סאילתות הייתי רוצה להציג שאלה דחופה.

אני חוזר לענין לוד, כי הענין מקבל צורה של גרוטסקה. זו לי הפעם האחרונה שאני מציג את השאלה, ואם לא אקבל תשובה עליה אהיה נאלץ לפנות לבטת הכנסת, כי ענין זה עובר כל גבול. זוהי דוגמא למפת לחוסר אונים מצד סגור מסעלה. כידוע הופסקה בניית בית הספר בלוד. לאחר שביררתי עם הפיקוח הכללי נאמר לי שהעבודה הופסקה. אמנם החלו להסדיר איזו שהם כססחים. אולם גם עבודה זו הופסקה. הרוס הוא, כי יש רצון להשהות את הקמת בית הספר הכללי במקום עד לאחר הריסות. אני שואל את סגור החינוך והתרבות אם הסטכות והכוח שלו מסתיימים בגבולות העיר לוד - נדע את אשר עלינו לעשות, או שמסגור החינוך יש לו השפעה גם על העיר לוד. על כך אני מבקש תשובה.

היו"ר ש. פרטיץ:

אני מצטערת שחבר הכנסת ריטלט לא היה נוכח בישיבה הקודמת בטענה שהוספתי מספר טלים על טענות אלה. אני עטיתי על הדברים שתוך הראייה. כאשר נסעתי לבאר-שבע ביקרתי גם בלוד, כדי לעמוד על האמת. נכנסתי לעירייה וראיתי את ההסתמכות של זה או אחר. נאמר לי, כאילו התחילו בעבודה, אולם המפקח אמר, כי זה חודשים אחדים סטוסכים את יציאת היסודות, ייתכן שדבר זה נעשה להקמת הצריפים בסביל בית הספר מזרם "המזרחי", את זאת עושים על הסטח שעליו צריך היה להקים את בית הספר שהזרם הכללי בכספי הפיתוח. נאמר לנו, כי ענין זה יתוקן תוך 3 ימים, אך עד עתה לא טווד הדבר, ועברנו סאז לטעלה שבועיים. ישנה סם כוונה זידונית, וכאן אני מצטרפת לדבריו של חבר הכנסת ריטלט, להשהות את הריסות. אני מבקשת, כי עד סחר יודיעו לנו את המצב לאטורו, שאם לא כן אנו נבין, כי עלינו לפנות לדרכים אחרות שלא היינו רוצים ללכת בהן.

סר ארנון:

לצערי, אינני יכול להכחיש את הדבר. הענין נודע לי רק לפני יומיים ומצאתי שהעבודה הופסקה. אני יכול להבטיח לכם, כי יהיה זה הדבר הראשון שאטפל בו סחר ואתקטר עם ראש עיריית לוד.

גב' סטנדר:

לא אחת אנו נתקלים בשאלות הדומות לשאלה זו שנתעוררה. יש קסיים טטפטיים בקטר לכך. סר החינוך והתרבות יכול להסתמס בטעיף 7 (ג) של חוק ליסוד חובה ולתת צו לרשות החינוכית המקומית לפתוח ולקיים בית ספר מזרם מסויים.

גב' סנדר:

אבל זה עדיין לא נותן לנו את הסמכות להגיד לרשות החינוכית המקומית
לבית ספר מסויים צריך לעסוד דווקא במקום זה או אחר. נביח, בבית
ספר מסויים לומדים כך וכך ילדים ובבית ספר מזרם אחר לומדים ילדים
בתנאים קשים יותר, אין זה עדיין פותר את הבעייה. הפתרון הוא ליצור
את החוק בצורה כזאת שיתן לנו את הסמכות להתערב באדמיניסטרציה ובתוצאה
לפועל ליל הדברים על ידי הרשות החינוכית המקומית.

א. ריטלט:

אין זו שאלה של ייעוץ מספטי, לגבי דידי
זוהי שאלה פוליטית. אני חושב, כי לו
שר החינוך והתרבות היה מוצא זמן וטם לב לענין זה, היה יכול להטפיע
על ראש עיריית לוד, מייתי סכנד סאוד לו היה הסר בכנס לעובי הקורה,
ולא היה מצ כלל פודדן ייעוץ מספטי, אני קובע, כי בענין לוד לא ראיתי
לא רגון ולא רצינות. אם אנו עומדים בפני טצב כזה של "לית דין ולית
דיין" - נדע את אשר עלינו לעשות.

א. רוזאל-נאור:

אשר לספריה העירונית שבסגדל-אסקלון -
הגשתי לאילתה, כי הספרייה נמצאת במועדון
של מפלגת פועלי א"י. זוהי ספריה ציבורית, ושר החינוך והתרבות הודיע
כי יש להעבירה למקום ניטרלי, הוא הבטיח, כי כאשר יקבל ידיעות נוספות
הוא יודיעני על כך. נאמר לנו, כי גילחו הוראות לביצוע הדבר. אולם
לפי שעה אין אפשרות לקבל אינפורמציה, אך סכל מקום הדבר לא בוצע.
אין זו בעייה כה גדולה, ואניני מתארת לעצמי שנכל סגדל אסקלון אין למצוא
מקום ניטרלי לספריה זו, אף הסר ראה הצדקם בכך ובתן הוראה להעביר
ספריה זו למקום אחר. האם אין אפשרות לכנא בדברים עם שר הפנים ולהסדיר
ענין זה באיזו שהיא צורה, הן לא ייתכן שאנו נעסוד בפני החלטות
סילוליות בעבודת הכנסת.

היו"ר ס. פרסיץ:

שתי בעיות אלה דורשות טיפול ומיקון.
אנו נבקש סטר ארגון לספל בענין זה
ולהודיענו על כך, על סנת שנדע סהו. טצב הדברים הן בלוד והן בסגדל-
אסקלון, ואם עלינו לקחת דברים גם עם שר הפנים.

היטיבה נבעלה בסעה 13.40